

{datsopic id=137 align=left}Yeni yıla Brezilya'nın Buzios adlı tatil kasabasında girdik. Kasabanın açığında demirli Uzaklar II'nin havuzluğunda yeni yılı beklerken, saatler gece yarısını göstermeye başladığında biraz ilerimizdeki iskeleden atılmaya başlayan havai fişeklerle gökyüzü renkten renge girdi. İstanbul'un sıradan görgüsüz düşünlerinden pek de ihtişamlı olmayan fişek gösterisine biz de günü geçmiş fişeklerimizle karşılık verdik.

Son kullanma tarihinin üzerinden 15 yıl geçmiş el meşalelerimiz ve paraşütlerimiz gökyüzünü kızıl-kavuniçi renklere boyarken Tanrı'nın 2010'da da Uzaklar II'nin başını karadan, kıcını boradan uzak tutmasını diledik. Aynı dileği tüm denizci dostlarımız için de diliyoruz. Yeni yıl hepimize hayırlı olsun. Uzaktaki sevdiklerimize kavuştursun.

{datsopic id=118 align=left}Buzios'ta sadece yeni yılı karşılamadık. Bülend Özaydınlı ve ailesi sayesinde moral de depoladık. Bülend Beyin dostluğu, Demet hanımın her daim gülen yüzü, oğulları Umut'un esprili sohbeti ve dâhiyane fikirleri yılın son günlerinde bize 'ilaç' gibi geldi. Bu dostluk ortamına kendi imkânlarımızla gitmemize olanak olmayan Buzios'un şık lokantalarında yenen yemekler ve içmeye kıyamadığımız şaraplar da eklenince pek bir keyiflendik. Ancak bugün Özaydınlı ailesinin tatili bitti. Onlar Türkiye'nin ve ABD'nin yolunu tutarken biz de Uzaklar II'deki bildik yaşamımıza geri döndük. Bu akşam kuzinede gene makarna tenceresi kaynayacak, ben sirkeden hallice Brezilya şarabıyla bardağımı dolduracağım. Bu da bizim hayatımız. Onu seviyorum...